

samt Indførelsen af Nævninger i Misgjerningsfager og i Sager, der røise sig af politiske Lovovertrædelser." (Udkastet findes i Tillæg A. Sp. 455 ff.)

H. Sager: Som det allerede ved Sagens Forelæggelse af den høitærede Justitsminister blev bemærket, har dette Udkast meget væsentligt taget Hensyn til den Udvalgsbetænkning, som blev afgiven i forrige Samling af Rigsdagen. Der er kun enkelte væsentlige Punkter, hvori den høitærede Justitsminister ikke har troet at kunne tiltræde Fleertallets Forslag. Jeg skal kun nævne Bestemmelserne om Bevismæsset og tildeels ogsaa Bestemmelserne om Formandens Stilling i Nævningeretten. Efter den hele Maade, hvorpaa Sagen nu staaer, er der vistnok Anledning til meget alvorligt at gennemgaae Udkastet og vise en Smøbekommen, saavidt muligt er, ligesom en saadan er viist fra Justitsministeriets Side. Jeg troer ikke, det vilde gavne Sagen, om vi for Dieblirket gif ind paa en egentlig Forhandling over dette Udkasts Enkeltheder, da alle de Spørgsmaal, som kunne fremdrages, allerede have været Gjenstand for en tidligere Forhandling, og jeg skal derfor tilraade, at man, uden at gaae ind paa en saadan Forhandling, strax henviste Udkastet til et Udvalg, som saa vil have at gennemgaae det og stille de Endringsforslag, som Fleertallet eller Mindretallet finder sig foranlediget til. Det forekommer mig vilde være den letteste og simpleste Maade og den, som bedst vil fremme Sagen og naturlig knytter sig til den tidligere Behandling, hvorved vi ligesom blive staaende ved det, der forelaa i forrige Session. Jeg skal derfor ikke gaae videre ind paa Enkelthederne; det staaer naturligtvis Enhver frit for at gjøre det, men jeg maa tillade mig at fraraade det.

Liebe: Jeg er ganske enig med den ærede foregaaende Tale i, at det er den hensigtsmæssigste Maade at behandle Sagen paa, snarest muligt at overgive den til Behandling af et Udvalg. Det er jo i Grunden midt i Sagen, vi staae, idet Udvalgets Betænkning forelaa i forrige Gang, og den høitærede Justitsminister har taget væsentligt Hensyn

til de Indstillinger, som ere gjorte i den. Opgaven vil derfor fornemmelig være, som antydet, at klare for sig selv, hvilke af de tidligere Indstillinger, som den høitærede Justitsminister ikke har optaget, man vil fastholde og gjøre til Gjenstand for en Afgjørelse her i Salen. — Jeg kan i Øvrigt ikke nægte, at jeg ikke finder Dieblirket særdeles bekvemt til denne hele Forhandling. Det er efter Tidsumstændighederne ganske naturligt, at det stiller sig saa for Alle, at man nødig bestæftiger sig med Andet end de Sager, der i Dieblirket ere nødvendige, og det kunde jo ikke siges at være Tilfældet med en Lov som denne, saa meget mindre, som den jo end ikke strax skulde træde i Kraft. Dertil kommer, at det ikke endnu har været muligt — dette være sagt uden Bebrejdelse til den ærede Justitsminister eller til nogen Anden — at fremlægge alle de forskellige Lovarbejder, der staae i Forbindelse med nærværende Lov og ere Betingelser for dens Gjennemførelse i Livet. Navnlig savner jeg Straffeloven, en Lov, som jeg fra første Færd af har maattet sætte den største Priis paa at see gennemført, førend den endelige Forhandling af Nævningesagen skulde foreligge. Det er mig jo imidlertid bekjendt, at uanset Tidsumstændighederne og uanset Savnet af disse supplerende Love, ligger det Ministeriet paa Sinde, at Sagen strax behandles, og naar det tillige er Stemningen her i Thinget, ja saa maa vi jo behandle Loven saa godt, vi kunne, og helst bringe den saa snart som muligt ind i Salen igjen, efterat den har været i Udvalget.

Tscherning: Jeg vilde gjerne høre den høitærede Justitsministers Mening om, hvorvidt han troer, det gaaer an at vedtage Loven om Nævninger i Misgjerningsfager, før de to andre Love, der ere opførte paa Dagsordenen for dette Møde, ere foretagne, eller om man ikke med Nødvendighed maa holde nærværende Lov tilbage, indtil hine to ere gaaede igjennem Thingene og antagne. Det forekommer mig nemlig, at nærværende Lov ikke kan komme til praktisk Anvendelse, før de to andre ere vedtagne, og at vi, dersom vi først antage nærværende Lov, paa en vis Maade tvinges til at